

הצב שלא הפסיק לדבר

היה היה פעם צב גדול שחי בבריכה לרגלי גבעה. פעם פגשו את הצב שני אווזי בר שחיפשו מזון. הם שוחחו איתו, באו גם למחרת ובמשך הזמן התיידדו מאוד עם הצב.

יום אחד הם אמרו לו: "ידידנו הצב, מחר אנו מוכרחים לחזור הביתה. יש לנו בית יפה מאוד, אבל רחוק מכאן. אולי תרצה לבוא איתנו?"

"איך אוכל לבוא איתכם כשאין לי כנפיים?" אמר הצב. "אנו נקח אותך אם רק תסגור את הפה ולא תספר לאף אחד" אמרו.

"זה אני יכול להבטיח" ענה הצב. אזי למחרת האווזים הביאו איתם מקל ארוך. הם החזיקו את המקל ביניהם בקצוות. "עכשיו תפוס את המקל בפוך באמצע ואל תאמר מילה, עד שנגיע אלינו הביתה" אמרו. הם עפו באוויר כשהצב ביניהם מחזיק חזק את המקל בפיו.

כך הם עברו מעל כפר. כשילדי הכפר ראו את האווזים עם הצב באמצע הם קראו: "ראו, ראו את אווזים נושאים צב על מקל. עוד לא ראינו מחזה מצחיק כזה מימינו!" הדברים האלה הרגיזו את הצב. הוא הביט למטה ורצה לומר: "מה זה עניינכם אם הידידים שלי רוצים להביא אותי לביתם?" אך כשפתח את פיו עזב את המקל, נפל ארצה ונהרג.

כשהאווזים עפו בצער מהמקום הם שמעו אנשים שבאו לראות את הצב המת אומרים: "המסכן הזה לא ידע לשמור את פיו. הוא מוכרח היה לדבר וכך איבד את חייו."